

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 33 (571), 10. srpnja 2022.

KRALJICA

15. nedjelja kroz godinu

Otajstvo ljubavi

Moramo se zajedno spasiti.

*Moramo skupa stići dobrome Bogu,
moramo mu se predstaviti zajedno.*

*Ne smijemo doći i naći dobrog Boga
jedni bez drugih. Svi se zajedno
moramo vratiti u kuću Očevu.*

*Potrebno je misliti malo i na druge,
raditi jedni za druge. Što bi nam rekao
dobri Bog kad bismo mu došli, kad bismo
kad bismo se vratili jedni bez drugih?*

*I. čitanje (Pnz 30, 10-14), II. čitanje (Kol 1, 15-20)
Evangelje po Luki (Lk 10, 25-37)*

TKO JE MOJ BLIŽNJI ... ?

Isus mijenja ustaljene navike o bližnjemu. Nisu naši bližnji samo naši voljeni, geografski blizu..., nego cijeli svijet, svaki čovjek, onaj udaljeni i bijedni i bolni čovjek - taj je nama najbliže, zapravo tome bi mi trebali biti bližnji. Svi su ljudi jedni drugima bližnji – tako govori cijela Biblija, to posebno naglašava Isus. I u ovome se nalazi naše sveopće bratstvo i međusobna odgovornost.

Nitko se sam neće 'spasiti'. Svatko će čuti početno pitanje: gdje ti je brat? Tako započinje ljudski rod, tako će i završiti. Druge treba ljubiti bez obzira da li oni nas ljube ili ne ljube, isto tako ne mrziti bez obzira da li drugi nas mrze ili ne mrze. Ljubav je bezuvjetna, ljubav sve ljude čini bližnjim. Isus Krist ne odgovara zakonoznancima tko je bližnji, nego pokazuje komu smo mi bližnji, da li znamo mi biti bližnji. Smisao je uvijek isti. Tako Isus prelazi sve razlike: religiozne, rasne, spolne, sve.

Svi su nam ljudi bližnji. Svi koji nas trebaju. Svi koji trebaju pomoć drugoga. Kakvo bratstvo, kakva ljudskost. Ovaj novozavjetni tekst je najantiklerikalniji tekst: svećenik i levit su religiozni 'profesionalci' koji se ne osjećaju kao bližnji ranjenome čovjeku. Isus preferira više Samaritanaca tj. heretika, shizmatika, čovjeka koji za Židove bijaše gori i odvratniji nego li pogani, pred svećenikom i levitom. Samo Samaritanac ima istinsku ljubav! Naše iskustvo vrlo često isto to potvrđuje: zna se nekada doživjeti veću ljubav i bliskost od nevjernika, liberala, lakih žena nego li od ortodoksnih vjernika. Kao da oni svoju vjeru i žive u pravovjernosti, a ne u pravoživljenju?!

Za Krista je istinski vjernik onaj koji ima životnu praksu ljubavi, a ne teoriju o ljubavi. Kako danas možemo tumačiti ovaj skandal? Ovo je pitanje važno osobito za svećenike i levite, za sve angažirane kršćane. Zar i sam drugi Vat. sabor nije rekao da je uzrok ateizmu u ne odgovarajućem životu vjernika? 'Samaritanac' priskače u pomoć i povija rane ranjenome, nosi ga na svojim plećima – manje teoretizira a više prakticira – on zakon izvršava! Naša se vjera pokazuje svakodnevnim življenjem više negoli poznavanjem teologije.

Življenje je ortodoksija jer je Bog prisutan u svakome dobrom činu, u svakome srcu koje je spremno na dobro djelo... Da imamo bližnjih, da sami budemo bližnji, da budemo ljubazni i ljubljeni potrebno je da sami u svim ljudima koji nas trebamo prepoznamo svoje bližnje. Da imamo Oca potrebno je da budemo sinovi i braća i sestre. Tak tim činom pokazat ćemo da smo vjernici Božje budućnosti i sreća čovječanstvu. Bližnji je uvijek pitanje. Koga držimo i prema kome se odnosimo kao prema bližnjemu.

Onome tko je s nama i s kim mi živimo ljudski život. Iako se može reći da je pojam vrlo relativan. Neki ga drže plemenski, drugi ideološki, treći rasno... itd. Ipak, bližnji je onaj kome smo mi blizu. U tradiciji je bližnji član istog plemena, roda. Nekada je bližnji značio onoga koji pripada istom vjerovanju, kao kod slučaja Esena... U Izraelu, poganin nije pripadao bližnjemu, nešto šire značenje je bilo kod Židova u dijaspori. U kršćanstvu se pojam bližnjega proširuje i nadilazi uske granice... . Bližnji nije baš onaj bliži, nego onaj kome se mi približimo. Tako da je tu korijen današnjeg shvaćanja bližnjega kao svakog čovjeka bez obzira na boju kože, vjerovanje, spol... itd.

Marijan Jurčević, OP